

**oylar
TKP'ye**

Türkler ve Kürtler birlikte yaşamalıdır ve yaşayacaktır

Türkiye'nin bir Kürt sorunu var. Bu sorun bu ülkede yaşayan tüm insanların sorunu. Yani bu haliyle Kürt sorununu hem Kürtler, hem Türkler yaşıyor.

Kürt sorunu: neden sorun?

Bugün Kürt sorunu dediğimizde bunun iki boyutu var.

Birincisi, Kürtlerin yaşadıklarıyla ilgili.

Kürtler, eşit ve adil bir biçimde devletin ortağı ve halkın bir parçası olduklarını düşünmüyorlar. Varolan siyasal sistemin ve toplumdaki adaletsizliklerin onları ezdiğini, haksızlığa uğradıklarını düşünüyorlar. Bu çok geniş bir kesim için böyle ve çok sayıda Kürt yaptıklarının haksızlığa karşı harekete geçmekten başka bir şey olmadığını düşünüyor. Burada uzunca bir dönem sorumlu olarak siyasal sistemi ve toplumsal düzeni gören Kürtlerin yine önemli bir bölümü, artık "Türkleri" de sorumlu tutuyor.

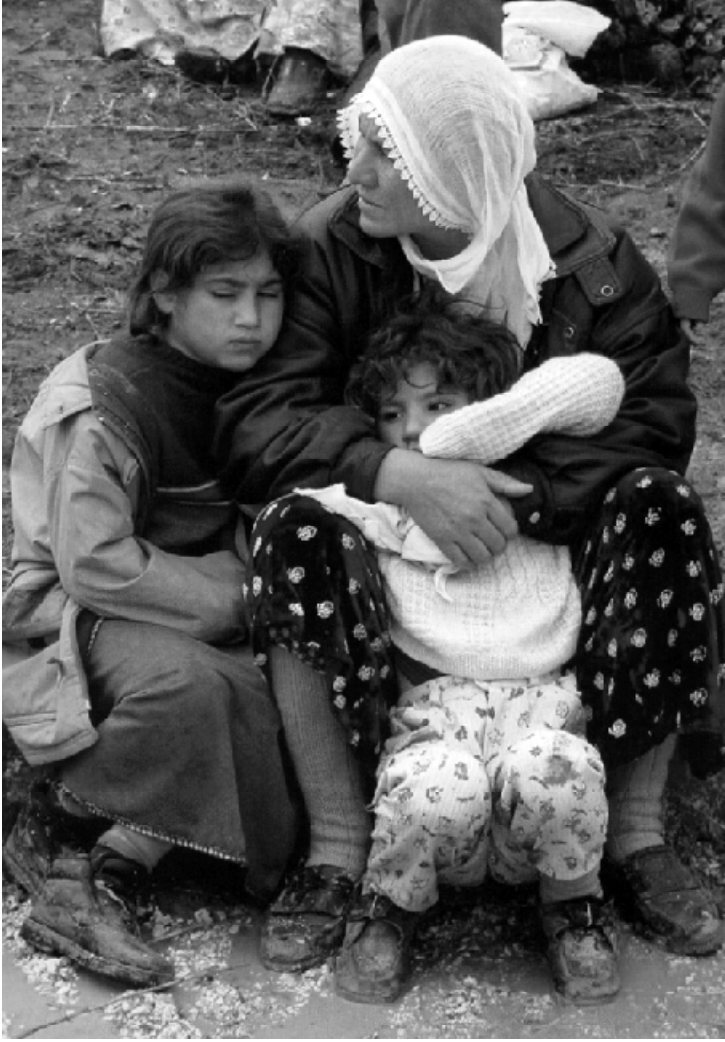
Kürt sorununun bir yanı bu.

Kürt sorununun ikinci boyutu ise herkesi ilgilendiriyor.

Kürtler ve Türkler arasında oluşan gerginlikler, ülkeyi bölünmenin ve kopmanın eşiğine getirmiş durumda. Bugün yaşadığımız ülke iki önemli unsurunun, iki kurucu halkın birbirinden kopma, ayrılma tehlikesi ile karşı karşıya. Ve bu sorunun bir tek tarafı yok. Yani Kürtlerin ülkeyi bölmelerinden değil, Türklerin ve Kürtlerin bölünmesinden, birbirlerine düşman olmalarından söz ediyoruz.

para babalarını, amerikancıları yalnız bırakalım

sürüden AyrıLma ZamAnı

Kürt sorununu bugüne getiren nedenler nelerdir?

Biz şunu çok iyi görüyoruz: Kürt sorununun kaynağında ülkedeki sömürü düzeni vardır. Bu sömürü düzeni içinde ezilen bir tek Kürtler değildir; üstelik, sömürenlerin tarafında bazı Kürtler de bulunmaktadır.

Öte yandan Kürt yoksullarını yoksulluğa iten, işine geldiğinde vahşice sömüren, işine geldiğinde posasını bir kenara atan sistemin işleyişini ve "Kürt Sorunu"nu nasıl yarattığını görmek zorundayız.

İnşaatlarda yatıp kalkan, 50 derece sıcakta asfalt döküp karnını soğan ekmele doyuran, daha 8-9 yaşındayken konfeksiyon atölyelerinde karın tokluğuna çalışmaya mahkum edilen Kürt emekçisini, bir avuç toprak üzerinde yaşam savaşı veren yoksul Kürt köylüsünü, evinden uzakta alabildiğine düşük ücret karşılığı ve çoğunlukla hor görülerek çalışmak zorunda olan mevsimlik Kürt tarım işçisini kimse görmezden gelemez. Bu insanlarımızı okuldan önce jandarma karakolunun, ilaçtan önce dipçiğin götürüldüğü bir tarihi yok sayamayız. Bunun kadar önemlisi, sorunun kaynağında "Türklerin" değil, Türkiye'de kurulu kapitalist düzenin olduğunu da unutamayız. Üstelik, Kürtlerin yaşadıkları zor dönemlerde, ülkenin zorba egemenleri tarafından horlanıp ezildikleri zamanlarda yanlarında Türk emekçilerini, Türk devrimcilerini bulduklarını da unutamayız.

Emperyalizm Kürt sorununa nasıl dahil olmuştur?

Kürt sorunu toplumsal düzenin ve siyasal yapının sonucu olarak ortaya çıkmıştır dedik. Bazıları, Kürt sorununu ortaya çıkartan şeyin "bir avuç teröristin yabancıardan aldıkları silahlarla devlete karşı ayaklanıp, halkı da korkutup sindirmesi" olduğunu düşünüyor.

Biz Kürt sorununun kaynağında "dış mihraklar" olduğunu hiç düşünmüyoruz. Öte yandan kör de değiliz; Türkiye'nin Kürt sorununa emperyalistlerin nasıl müdahil olduklarını, Türkiye'yi yöneten zorbalardan itip kaktığı Kürtleri emperyalistlerin nasıl tavlama çalıştıklarını görüyoruz.

Ortadoğu'da milyonlarca Kürt yaşıyor ve bunların en büyük bölümü Türkiye'de. ABD ve AB'nin Ortadoğu politikalarını geliştirirken Kürtleri yok saymaları beklenemezdi. İyice anlaşılması gereken bir nokta var: Türkiye Kürtleri ezdikçe, onurları kırıldıkça, itildikçe emperyalizmin oyunlarına daha kolay yönelir hale gelecektir. Kürtleri çaresiz bırakanların, onlara emperyalizmin oyunlarında rol almaktan başka olanak tanımayanların yaptıkları aslında en büyük bölücülüktür.

Kürtlerin siyasette temsili sorunu

Biz ya Türklerin ya Kürtlerin temsilcisi değiliz.

Biz Türk ve Kürt emekçilerinin temsilcisiyiz.

Türkiye siyasetinde de buna göre bir ayrışmanın esas olması gerektiğini savunuruz: sermaye partileri bir yana, emekçi partileri bir yana; zenginlerin partileri bir yana, halkın partiler bir yana. Ancak, siyasete getirilen Kürt yasağını kabullenmemiz mümkün değildir. Bu yasak hem adaletsizdir, hem de sorunu derinleştirmektedir. Adaletsizdir, çünkü açıkça ırkçı sayılabilecek düşünceler bile Türk milliyetçiliğinin simgeleri altında serbestçe savunulabilirken, Kürtlerin en basit haklarını savunmak, onlara ait talepler dile getirmek engellenmektedir. Kürtler adına konuştuğunu söyleyen ve Kürtlerden destek alan siyasi parti ve kişilerin varlık hakkına saygı gösterilmelidir. Bunu savunarak her türlü Kürt siyasetini savunmuş olmu-yoruz.

Sadece buradaki yasaklamalar ve zorbalıklar engellendiğinde Kürtlerin de kendi içlerinde daha sağlıklı bir politizasyon yaşayacağını öngörüyoruz. Bu Türkiye'yi bölmez, Kürtlerin ayrılıkçı yanlarını güçlendirmez. Tersine, bu yapılmadan ne Kürt milliyetçiliğinin temelleri ortadan kaldırılabilir ne de emperyalistlerin Kürt politikası etkisiz kılınabilir.

Kürtlerin ve Türklerin gerçek birliği de yine ancak bu serbestlik tanınarak sağlanabilir.

Kürtlerin ve Türklerin ayrılması nasıl sonuçlanır?

Sorunu Kürt-Türk düşmanlığı ekseninde görenler için "bölücülük" bir suçlama, işlerine geldikleri gibi sağa sola yapıştırdıkları bir yaftadan başka bir şey değildir. Onlar Kürt düşmanlığının, bu ülkede, tek kelimeyle bölücülük olduğunu görmez ya da görmezden gelirler. Bölünme, Türklerin ve Kürtlerin ayrılması, herkesin canını yakan bir tehlikedir.

Türklerin Kürtlere, Kürtlerin Türklere karşı kullanılması Ortadoğu'da kanlı planlarına zemin arayanlar için bulunmaz bir olanaktır. Türk-Kürt ayrılması yaşanır, bölgedeki büyük güçler bundan yararlanırlar. Türk-Kürt rekabetini kızıştıtararak onları emperyalizme "hizmet yarışı"na sokarlar. Bu rekabette kaybeden hep birlikte Kürtler ve Türkler olur. Kazanan ise emperyalizm. Ayrıca, ayrılmaktan söz ediyoruz, ama dile kolay, Türklerin ve Kürtlerin birbirleriyle her açıdan iç içe geçmişliği bunu iyice zor ve bu nedenle acılı hale getirecektir. Üstelik Kürtlerin ve Türklerin ortak ya da yakın tarihimiz içinde birbirlerine kattıkları çok fazladır. Böyle bir bölünme/ayrılma her ikisinden de çok şey alıp götürcektir.

Bugün ne yapılabilir?

Kürtlerin ve Türklerin bu ülkede birlikte yaşamalarını, bir arada varoluşlarını sürdürmenin ötesinde pekiştirmelerini, aynı bilinçle eşit ve adaletli bir ortaklıkla memlekete sahip çıkılmalarını savunuyoruz. Bunun aksinin pek çok felakete kapı açacağını, bunu ertelemenin yaraları derinleştireceğini söylüyoruz.

Türkler ve Kürtler arasında yeni düşmanlıklar yaratan, varolan önyargıları kışkırtan tavırlardan vazgeçilmelidir.

Bu tavırları üreten ve topluma kabul ettirmeye çalışanlar karşısında sessiz kalınmamalı, onlara "sen otur yerine" denmelidir.

Bir Türk milliyetçisi, "Kürtlere haddini bildirmezsek, sonumuz felaket olur" dediğinde "bizim felaketimiz ancak senden olur" demelidir.

Bir Kürt siyasetçisi, güneydeki ağaları Türkiye Kürtlerinin velisi ilan ettiğinde "biz sürü değiliz, ağaların şeyhlerin vesayetine ihtiyacımız yok" demelidir.

Bir şeyi çok iyi görmek gerek, Türk ve Kürt insanını birbirini boğazlamaya itenler, işin ucunda ortak çıkarları olunca milliyet, ırk gibi şeyleri unutup küreselleşme laflarına başlayıveriyorlar. Barzani'ye "aşiret reisi" diyerek türlü hakaretlerle onun nezdinde Kürtleri aşağılayanlar sıra birlikte petrol kuyusu işletmeye gelince bu beyefendiyle pek güzel anlaşılıyorlar. Barzani de yeri geldiğinde bu ortaklarına "kuyuların demirleri için teşekkür etmeyi" ihmal etmiyor. Bugün tüm Kürtlerin liderliğine soyunan Barzani'nin Türk ordusuyla birlikte Irak içlerinde PKK'lı avına çıktığı da hatırlardadır.

Öyleyse, mutlaka yapılması gereken, çıkarlarını birleştirip, halkları ayıranlardan uzak durmaktır.

Türk ve Kürt emekçilerini ortak mücadele birleştirir

Türk ve Kürt yoksullarını, emeğinden başka bir varlığı olmayanları birleştiren, birleştirmesi gereken çok şey var. Petrol kuyularından, Amerikan üslerinden, NATO envanterindeki silahlardan söz etmiyoruz. Para babalarını, ağaları birleştirenlerden değil, emekçileri birleştiren şeylerden söz ediyoruz.

Sömürücülerden haklarını tam olarak almak için, özgür yaşamak için verilecek ortak mücadeleyi gündeme getirmek istiyoruz. On yıllardır Ortadoğu'yu kana bulayan, şimdi de bizzat işgalci güç olarak oraya çöreklenmiş olan emperyalizme karşı verilecek ortak mücadeleyi...

Kürt ve Türk emekçileri birlikte yaşayabilirler.

Karşılıklı saygı, ortak idealler için birlikte mücadele ve birlikte bir ülke kurmanın ortak bilinci... Bunlar bu birliği mümkün kılacaktır.

EMPERYALİZME KARŞI
YURTSEVER
cephe

para babalarını, amerikancıları yalnız bırakalım

sürüden AyrıLma ZamAnı